

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 08.09.2011 r.
KIGEiT/1132/09/2011

Sz.P. Jan Wyrowiński
Przewodniczący
Komisja Gospodarki Narodowej
Senat RP
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

Uwagi

**Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji
do ustawy z dnia 31 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne (druk
senacki 1366)**

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji (dalej „KIGEiT” lub „Izba”) przedstawia uwagi i propozycje poprawek do ustawy z dnia 31 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne (druk senacki 1366). W ocenie Izby **rozwiązania przyjęte w ustawie uchwalonej przez Sejm nie zostały poprzedzone należyтыми konsultacjami, nie uwzględniają istniejących realiów i często są niewykonalne, przynajmniej w okresie przyjętego przez Sejm *vacatio legis*. Nie zostały oszacowane czas i koszty niezbędne do implementacji przyjętych przez Sejm rozwiązań, przy czym wysokość tych kosztów – przynajmniej w sieciach stacjonarnych – jest nieproporcjonalnie wysoka w stosunku do efektów, które ma nadzieję osiągnąć ustawodawca. Wdrożenie uchwalonych przez Sejm rozwiązań może bowiem pociągać za sobą – w zależności od rozmiaru sieci – koszty sięgające nawet 10 milionów złotych.**

Najważniejsze ze szczegółowych uwag i propozycji Izby przedstawiają się następująco:

- 1) W art. 1 pkt 1 w art. 64 ust. 1 proponujemy na końcu wyrazy „*oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie*” zastąpić sformułowaniem „*oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie, jeżeli jest ono realizowane w sieci, do której przyłączenie zapewnia dany dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej*”.

Uzasadnienie

Od dostawcy usług można wymagać, aby informował o nazwie podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie tylko wtedy, kiedy jest ono realizowane w sieci, do której przyłączenie zapewnia tenże dostawca usług. W innym przypadku, kiedy połączenia realizowane są na numery funkcjonujące w innej sieci, dostawca usług może nie mieć danych o dostawcy dodatkowego świadczenia.

Nie ma przy tym obawy, że dojdzie do naruszenia interesów abonenta. Jeśli abonent będzie chciał wykonać połączenie na określony numer o podwyższonej opłacie, oznaczać

to będzie, że informacja o tym numerze będzie publicznie dostępna. Jeśli numer podawany jest do publicznej wiadomości, wtedy nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie podawać będzie podmiot, na którym spoczywa obowiązek wynikający z art. 64 ust. 2.

Zakładamy jednocześnie, że podawanie do publicznej wiadomości oraz doręczanie cennika zgodnie z art. 61 ust. 4 nie jest sytuacją, o której mowa w art. 64 ust. 1 i 2. W przeciwnym razie oznaczałoby to konieczność zamieszczania w cenniku nazw wszystkich dostawców dodatkowego świadczenia. Byłoby to trudno wykonalne, prowadziłoby do zwiększenia objętości cennika obniżającej jego czytelność oraz powodowałoby konieczność jego częstych zmian, gdyż dostawcy dodatkowych świadczeń się zmieniają.

2) W art. 1 pkt 1 w art. 64 ust. 3 proponujemy nadać brzmienie:

„3. W przypadku gdy informacja o usłudze o podwyższonej opłacie, o której mowa w ust. 2, podawana jest do publicznej wiadomości w sposób graficzny:

1) tło informacji nie może utrudniać lub uniemożliwiać zapoznania się z ceną tej usługi,

2) rozmiar czcionki ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru tej usługi oraz

3) czas prezentacji ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.”

Uzasadnienie

W zdaniu wstępnym powinno być odesłanie do informacji o usłudze o podwyższonej opłacie, o której mowa w ust. 2, nie zaś w ust. 1. W ust. 1 mowa jest bowiem o przekazywaniu „bezpośrednio abonentom” numeru usługi, tymczasem w ust. 3 regulowana jest sytuacja podawania informacji do publicznej wiadomości (w specyficzny sposób - graficznie).

Zmiana w pkt 2 ma na celu uwzględnienie okoliczności, że cena może być określona za całe połączenie, nie tylko za jednostkę rozliczeniową. Proponowane brzmienie jest powtórzeniem sformułowania z art. 64 ust. 1 i 2. Podobna zmiana ujednocniająca proponowana jest w pkt 3.

3) W art. 1 pkt 1 w art. 64 ust. 4 proponujemy zdaniu wstępnemu nadać brzmienie:

„W przypadku, gdy na podstawie jednego oświadczenia woli abonenta świadczona jest usługa o podwyższonej opłacie, w ramach której realizowany jest więcej niż jeden przekaz telekomunikacyjny, a realizacja kolejnych przekazów powoduje naliczanie abonentowi dalszych opłat, dostawca tej usługi jest obowiązany:”

Uzasadnienie

Proponujemy przeredagowanie przepisu w taki sposób, żeby jednoznacznie wynikało z tego przepisu, że chodzi tylko o usługi, w których kolejne przekazy powodują naliczanie abonentowi dalszych opłat. Istnieją usługi opłacane jednorazowo z góry, w których kolejne przekazy nie powiększają zobowiązań abonenta. W takim przypadku umożliwianie abonentowi natychmiastowej rezygnacji z usługi i informowanie go o takiej możliwości nie ma sensu, gdyż taka rezygnacja jedynie pozbawi abonenta świadczeń, za które już zapłacił.

Nie do końca jasne może być dotychczasowe sformułowanie o powtarzalnym sposobie świadczenia usługi. Świadczenia (przekazy telekomunikacyjne) mogą bowiem różnić się treścią i być przesyłane nieregularnie.

- 4) W art. 1 pkt 1 w art. 64 ust. 5 w zdaniu wstępnym proponujemy wyrazy „określenie progu kwotowego” zastąpić wyrazami „wybranie progu kwotowego”.

Uzasadnienie

W wystarczający sposób ochroni interesy abonenta wprowadzenie kilku progów, z których abonent będzie mógł wybrać odpowiedni dla siebie. Możliwość indywidualnego określania przez każdego abonenta własnego progu skomplikuje i podniesie koszty wprowadzenia takiego rozwiązania zupełnie nieproporcjonalnie w stosunku do dodatkowych korzyści dla abonenta.

- 5) W art. 1 pkt 1 w art. 64 ust. 5 pkt 2 proponujemy na końcu wyrazy „odbierania połączeń z takich numerów” zastąpić wyrazami „odbierania połączeń z takich numerów, jeżeli wiąże się z tym opłata dla abonenta odbierającego połączenie”.

Uzasadnienie

Blokowanie połączeń przychodzących z numerów o podwyższonej opłacie ma sens tylko wtedy, jeżeli wiąże się z tym opłata dla abonenta odbierającego połączenie. W przeciwnym wypadku abonenta nie może spotykać żaden uszczerbek majątkowy. Tymczasem dla dostawcy usług (operatora) jest to dodatkowa uciążliwość związana z identyfikacją, które połączenia przychodzą z numerów o podwyższonej opłacie, oraz ich blokowaniem. Jeśli dostawca usług nie ma w swojej sieci połączeń przychodzących, które wiąże się z opłatą obciążającą abonenta odbierającego te połączenia, nie musi podejmować żadnych dodatkowych wysiłków.

- 6) W art. 1 pkt 1 w art. 64 ust. 6 proponujemy nadać brzmienie:

„6. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie zapewniający przyłączenie do sieci, w której realizowane jest dodatkowe świadczenie, jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie telefoniczne, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie. Jeżeli w trakcie połączenia telefonicznego zmianie ulegnie wysokość opłaty, dostawca usługi o podwyższonej opłacie zapewniający przyłączenie do sieci, w której realizowane jest dodatkowe świadczenie, obowiązany jest poinformować użytkownika końcowego o fakcie zmiany wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej wysokości.”

Uzasadnienie

Propozycja zawiera zmiany polegającą na ograniczeniu obowiązku do dostawcy usługi o podwyższonej opłacie zapewniającego przyłączenie do sieci, w której realizowane jest dodatkowe świadczenie. Tylko taki obowiązek po dokonaniu koniecznych do tego celu inwestycji rozwijających funkcje systemu bilingowego i systemach informatycznych z nim skomunikowanych w publicznych stacjonarnych sieciach telekomunikacyjnych, przy zachowaniu niezbędnego dla tego celu 12 miesięcznego *vacatio legis*, będzie wykonalny przez danego dostawcę usług. Jednocześnie jednak, jeżeli każdy z operatorów będzie wywiązywał się z powyższego obowiązku, abonent będzie uzyskiwał niezbędną informację niezależnie od tego, czy będzie realizował połączenie we własnej sieci, czy na

numer w sieci innego dostawcy usług. Prezes URE będzie miał możliwość wyegzekwowania od każdego dostawcy usług realizacji tego obowiązku w jego sieci.

Ponadto zamiast sformułowania „za minutę połączenia do numeru danej usługi albo o całkowitej jej cenie” proponujemy sformułowanie „za jednostkę rozliczeniową usługi albo za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie”. Jest to ujednoczenie ze sformułowaniem w art. 64 ust. 1 i 2.

Proponujemy również, aby zamiast skrótu użyć pełnego słowa „sekund”.

7) W art. 1 pkt 2 art. 64a proponujemy nadać brzmienie:

Art. 64a. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie oraz połączeń przychodzących z takich numerów, jeżeli wiąże się z tym opłata dla abonenta odbierającego połączenie.”;

Uzasadnienie

Zmiana polega na pozostawieniu zmodyfikowanej treści dotychczasowego pkt 1 i rezygnacji z pkt 2.

Zmiana w stosunku do dotychczasowej treści pkt 1 polega na wykreśleniu wyrazów „na numery poszczególnych rodzajów usług o podwyższonej opłacie” oraz zastąpieniu wyrazów „połączeń przychodzących z takich numerów” wyrazami „połączeń przychodzących z takich numerów, jeżeli wiąże się z tym opłata dla abonenta odbierającego połączenie”.

Wymóg blokowania numerów poszczególnych rodzajów usług o podwyższonej opłacie jest zbyt kosztowny i uciążliwy dla dostawców usług w stosunku do korzyści dla abonentów. Wymaga zamówienia i wprowadzenia zupełnie nowych, kosztownych rozwiązań systemowych. Wystarczające będzie możliwe w zasadzie od razu umożliwienie blokowania wszystkich połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie.

Z kolei blokowanie połączeń przychodzących z numerów o podwyższonej opłacie, jak była już o tym mowa, ma sens tylko wtedy, jeżeli wiąże się z tym opłata dla abonenta odbierającego połączenie. W przeciwnym wypadku abonent nie ma ryzyka powstania uszczerbku majątkowego u abonenta. Tymczasem dla dostawcy usług (operatora) jest to dodatkowa uciążliwość związana z identyfikacją, które połączenia przychodzą z numerów o podwyższonej opłacie, oraz ich blokowaniem. Jeśli dostawca usług nie ma w swojej sieci połączeń przychodzących z opłatą za te połączenia, nie musi podejmować żadnych dodatkowych wysiłków.

Umożliwienie abonentowi określania maksymalnej ceny za usługę o podwyższonej opłacie i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie, których cena przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu oraz połączeń przychodzących z takich numerów (dotychczasowa treść pkt 2), jest obowiązkiem nieproporcjonalnie uciążliwym i kosztownym w stosunku do korzyści uzyskiwanych przez abonenta. Uprawnienia abonenta wystarczająco chroni w tym zakresie art. 64 ust. 5.

- 8) W art. 1 pkt 3 w art. 65 ust. 1 zdaniu wstępnemu proponujemy nadać brzmienie:
„Dostawca usługi o podwyższonej opłacie, zapewniający przyłączenie do sieci, w której realizowane jest dodatkowe świadczenie, w terminie co najmniej na 7 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi, przekazuje Prezesowi UKE w formie pisemnej i elektronicznej informacji o:”

Uzasadnienie

Zmiana polega na zakreśleniu obowiązku w stosunku do dostawcy usług „zapewniającego przyłączenie do sieci, w której realizowane jest dodatkowe świadczenie”. Tylko w stosunku do takiego dostawcy usług ten obowiązek ma sens. Dostawcą usług jest bowiem ten podmiot, który będzie obciążał abonenta opłatą za daną usługę. Możliwe są zatem sytuacje, w których dostawcą usług będzie podmiot realizujący połączenie do sieci innego dostawcy, w której zlokalizowany będzie numer usługi o podwyższonej opłacie. W świetle dotychczasowego brzmienia przepisu obowiązek zgłoszenia do rejestru tej samej usługi o podwyższonej opłacie miałby zarówno ten dostawca usług, w którego sieci usługa jest realizowana, jak i wszyscy dostawcy innych sieci, z których możliwe jest połączenie z tą usługą. Nie takie jest *ratio legis* tego przepisu.

- 9) W art. 1 po pkt 3 proponujemy dodać pkt 3a przewidujący po art. 65 dodanie art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. Na wniosek dostawcy usług o podwyższonej opłacie, Prezes UKE może, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązków, o których mowa w art. 64 -64a, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.”;

Uzasadnienie

Rozwiązania przyjęte przez Sejm wymagają od dostawców usług wprowadzenia wielu nowych, zaawansowanych technicznie funkcjonalności. Działania przystosowawcze wymagać będą czasu. Proponujemy zatem, aby Prezes UKE mógł, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązków, o których mowa w art. 64 -64a. Jest to rozwiązanie analogiczne do istniejących już w Prawie telekomunikacyjnym m.in. w odniesieniu do zachowania i przeniesienia numerów (art. 74 ust. 2) oraz realizowania połączeń do numerów niegeograficznych (art. 79 ust. 2). Nie będzie ono bezprzedmiotowe nawet w przypadku stosunkowo długiego *vacatio legis*, gdyż będą mogły z niego skorzystać podmioty, które rozpoczynają działalność już po wejściu w życie znowelizowanych przepisów.

- 10) Po art. 1 proponujemy dodać art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej może wypowiedzieć ze skutkiem natychmiastowym umowę z podmiotem realizującym dodatkowe świadczenie, jeżeli nie będzie w stanie spełnić któregokolwiek z wymogów wynikających z art. 64-65 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 7 dni przed ich wejściem w życie.”

Uzasadnienie

Wprowadzenie nowych, podwyższonych wymogów dotyczących świadczenia usług o podwyższonej opłacie może spowodować, że dostawca dotychczas świadczący te usługi nie będzie w stanie ich spełnić. Jednocześnie może być związany terminową umową z podmiotem realizującym świadczenie dodatkowe, która zobowiązywała go będzie do

umożliwienia abonentom dostępu do świadczenia dodatkowego, mimo że nowe wymogi nie będą spełnione. Skoro prawodawca decyduje się wprowadzić nowe wymogi niezależnie od woli dostawcy usług, powinien również umożliwić w razie potrzeby rozwiązanie umowy, której w wyniku tych zmian dostawca usług nie będzie w stanie wykonać.

11) Art. 2 proponujemy nadać brzmienie:

I wariant

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1 w zakresie dotyczącym art. 64 ust. 5 i 6, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”

albo

II wariant

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1 w zakresie dotyczącym art. 64 ust. 5 i 6 oraz art. 1 pkt 2 w zakresie wynikających z art. 64a obowiązków wykraczających poza nieodpłatne blokowanie wszystkich połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”

Uzasadnienie

Z ostrożności, na wypadek, gdyby, mimo przekonania Izby o słuszności wprowadzenia poprawki do art. 64a, nie została ona uwzględniona, proponujemy dwa warianty przepisu przejściowego. Jeżeli uwzględnione zostanie proponowane przez KIGEiT brzmienie art. 64a, przyjęty powinien zostać wariant I. Jeśli nie zostanie przyjęte proponowane przez KIGEiT brzmienie art. 64a - przyjęty powinien zostać II wariant.

Propozycją wspólną dla obu wariantów jest wydłużenie *vacatio legis* do 12 miesięcy. Z analiz poczynionych przez zrzeszonych w Izbie operatorów wynika, że jest to konieczny okres na wprowadzenie zmian. Zmiany te obejmują m.in.:

- konieczność budowy systemu bilingu on-line zamiast obecnego naliczania w trybie 24 godzinnym;
- rozbudowę systemu CRM o następujące funkcjonalności:
  - umożliwienie ustanowienia progu kwotowego;
  - powiadamianie abonenta;
  - powiązanie systemu CRM z systemami bilingowymi;
- powiązanie produktowe na centralach telefonicznych (ustawienie na centralach wyróżnika cenowego by móc blokować połączenia);
- zmianę polityki obsługi tzw. „złych długów”;
- zmianę zasad świadczenia usługi WLR – wymagana będzie zmiana oferty ramowej oraz umów z TP.

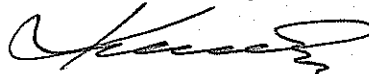
Zmiana funkcjonalności sieciowych wymaga nie tylko zamówienia odpowiednich rozwiązań u zewnętrznych dostawców, co samo w sobie jest procesem czasochłonnym, lecz również przeprowadzenia po ich dostarczeniu koniecznych testów, aby funkcjonalności te działały niezawodnie. Okres 12 miesięcy jest niezbędnym minimum w tym zakresie.

W wariantcie I proponujemy, aby dłuższe *vacatio legis* dotyczyło nie tylko ust. 5 w art. 64, lecz również ust. 6 zdanie drugie w tym samym artykule. Przepis ten przewiduje nie istniejący dotychczas obowiązek informowania użytkownika końcowego o fakcie zmiany

wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej wysokości w trakcie połączenia. Wprowadzenie tego rozwiązania wymaga poważnych zmian systemowych.

W wariancie II dłuższe vacatio legis obejmuje również wszystkie obowiązki wynikające z art. 64a wykraczające poza nieodpłatne blokowanie wszystkich połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie, które możliwe jest bez specjalnych przygotowań.

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński